

ת"פ 37468/08/18 - מדינת ישראל נגד דוד דזורלשוילי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 37468-08-18 מדינת ישראל נ' דזורלשוילי

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד דזורלשוילי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מלכה, שלוחת תביעות ראשל"צ

ב"כ הנאשם: עו"ד קריחלי

גזר דין

העבירות ותמצית עובדות כתב האישום

1. ביום 07.01.2019, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום מתוקן, בביצוע עבירות של **סיוע להפרת חוק הכניסה לישראל** (3 פרטי אישום), לפי סעיף 12 (4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); **סיוע לקבלת דבר במרמה** (3 פרטי אישום) לפי סעיף 415 לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק העונשין; **קשירת קשר לביצוע** עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במהלך חודש אוקטובר 2016 החל הנאשם לעבוד כמחסנאי עבור חברת "סקאל דיוטי פרי" (להלן: החברה), הממוקמת בנמל התעופה בן גוריון (להלן: נתב"ג). במסגרת עבודתו קיבל הנאשם כרטיס מעבר M (להלן: הכרטיס), שהעברתו מאפשרת, בין אם בדרך של העברת הכרטיס, ובין אם תוך שילוב עם טביעת אצבע, לפתוח דלתות ומעליות שונות במרחב נתב"ג.

כחלק מהכשרתו, הובהר לנאשם כי על הכרטיס לשמש אותו רק במסגרת עבודתו, וכן שהכרטיס הינו אישי, אסור להעבירו לאחר ואסור להשתמש בו עבור אדם אחר.

כרטיס "גייט פאס" (להלן: תעודת המעבר) הינו כרטיס המונפק לאדם לאחר שעבר בביקורת דרכונים אנושית או אלקטרונית בנתב"ג. תעודת המעבר הינה אישית, והיא מכילה את פרטי בעל התעודה ואת האישור שניתן לו להיכנס לגבולות הארץ.

במועד שאינו ידוע, עובר ליום 18.06.2018, קשר הנאשם קשר עם אחרים שזהותם איננה ידועה, להכניס נתינים זרים לישראל מבלי שעברו בביקורת הגבולות.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע הנאשם לגיאורגיה שם נפגש עם נתינים זרים שזהותם אינה ידועה ועלה עימם לטיסה לישראל. בהגיעם לארץ, הזדהה הנאשם בביקורת הגבולות, קיבל תעודת מעבר עבורו והעבירה לידי נתין גיאורגי כדי שהלה יוכל להתייצג בכזב כמי שהותרה כניסתו לישראל.

על פי פרט האישום הראשון, ביום 14.8.2018, בשעה 12:20 לערך, נחת הנאשם בנתב"ג ובהתאם לקשר המפורט לעיל, העביר את תעודת המעבר שלו לאחר שזהותו אינה ידועה. בשעה 12:29 השתמש האחר בתעודת המעבר בעמדת ביקורת הגבולות ונכנס לישראל שלא כדין.

מיד ובסמוך, נכנס הנאשם לישראל בכך שפתח את המעבר באמצעות הכרטיס. בתמורה למעשיו נמחק לנאשם חוב בסך של 10,000 ₪.

על פי פרט האישום השני, ביום 11.07.2018, בשעה 08:30 לערך, נחת הנאשם בנתב"ג, ובהתאם לקשר המפורט לעיל, העביר את תעודת המעבר שלו לאחר שזהותו אינה ידועה. בשעה 08:36 השתמש האחר בתעודת המעבר בעמדת ביקורת הגבולות ונכנס לישראל שלא כדין.

מיד ובסמוך, נכנס הנאשם לישראל, בכך שפתח את המעבר באמצעות הכרטיס. בתמורה למעשיו נמחק לנאשם חוב בסך של 8,000 ₪.

על פי פרט האישום השלישי, ביום 18.06.2018, בשעה 08:40 לערך, נחת הנאשם בנתב"ג, ובהתאם לקשר המפורט לעיל, העביר את תעודת המעבר שלו לאחר שזהותו אינה ידועה. בשעה 08:47 השתמש האחר בתעודת המעבר בעמדת ביקורת הגבולות ונכנס לישראל שלא כדין.

מיד ובסמוך, נכנס הנאשם לישראל בכך שפתח את המעבר באמצעות הכרטיס. בתמורה למעשיו נמחק לנאשם חוב בסך של 6,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 17.4.2019 עולה שהנאשם בן 27, רווק, עלה מגאורגיה בשנת 2016, מתגורר עם הוריו ואחותו בחולון ועובד בסופרמרקט כמחסנאי. בגיל 13 עלה הנאשם לישראל בפעם הראשונה עם משפחת

מוצאו למשך כשנתיים, ובשל קשיים כלכליים שבו לגרוזיה.

בשנת 2016, עת עלה ארצה עם משפחתו בפעם השנייה, שוחרר משירות צבאי על רקע אי-התאמה והחל לעבוד בנתב"ג ב"דיוטי פרי", בתפקדי מחסנאי משך שנתיים.

הנאשם תיאר כי על רקע התמכרות להימורים, נקלע לחובות לבעלי קזינו בגאורגיה, והוצע לו על ידם, לבצע את העבירות נושא כתב האישום על מנת לפרוע את חובו. בשל תחושת הפחד כי יפגעו בו ובמשפחת מוצאו נענה לבקשתם.

לצד זאת, מסר הנאשם שהוא לא רואה פסול בהתנהגותו, וראה במעשיו משום סיוע לאזרחים מובטלים בגאורגיה. עוד טען הנאשם כי בשל היכרותו האישית עם המעורבים בתיק, לא חשש מנזקים שיכולים להיגרם לו כתוצאה מהתנהגותו.

שירות המבחן העריך שקיים סיכון להישנות התנהגות עובדת חוק מצד הנאשם, והמליץ על הטלת עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש ודברי הנאשם

4. ב"כ המאשימה ציינה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר במסגרת עבודתו ניצל את כרטיס המעבר אותו קיבל, פתח באמצעותו דלתות ומעליות שונות בנתב"ג, וקשר קשר עם אחרים להכנסת נתינים זרים לישראל מבלי שאלו עברו בביקורת הגבולות.

עוד נטען שהנאשם חזר על מעשיו שלוש פעמים, בתמורה לסך כולל של 24,000 ₪. במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שהינם פגיעה בריבונות המדינה, זכותה להחליט מי נכנס בשעריה. עוד ציינה כי במעשיו של הנאשם גלומה חומרה רבה, בנצלו את האמון שניתן בו כעובד נתב"ג לצורך הכנסת הנתינים הזרים, תוך שהערים על המערכת, והכול בתמורה לבצע כסף.

בתוך כך הנאשם לא ערך כל בדיקה אשר לטיב הנתינים הזרים, עברם הפלילי, או מטרת כניסתם לישראל. לדבריה, ריבוי המקרים, התדירות והשיטתיות מצביעים על מנגנון משומן שיצר הנאשם לטובתו האישית גרידא, תוך התעלמות מוחלטת במודע משלום הציבור.

המאשימה סברה כי בשים לב למעשי הנאשם והעובדה שניצל את האמון שניתן בו במקום עבודתו, יש לנקוט כלפיו בגישה עונשית מחמירה, במטרה להעביר מסר מרתיע. בשל כל אלו, ובהסתמך על פסיקה שהגישה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונשי הנע בין 5 ל-16 חודשי מאסר עבור כל כניסה. בהינתן תסקיר שירות מבחן שאינו חיובי, ובשים לב למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים, מאסר מותנה, קנס כספי משמעותי בסך 24,000 ₪ וכן חתימה על התחייבות.

5. מנגד טען ב"כ הנאשם, בקצירת האומר, כי הנאשם נטול עבר פלילי, הודה והביע חרטה מלאה על מעשיו "במודעות מלאה". לדבריו, הנאשם מבקש להשתקם ולתרום לחברה ועל כן עתר לגזור עליו עונש מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה וקנס על פי יכולתו של הנאשם.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע צער וחרטה על מעשיו, טען כי בכוונתו לשקם את חייו ולהיות אזרח ישר והגון, וביקש מבית המשפט להתחשב במצבו.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה שבפנינו הערך המוגן בו פגע הנאשם הינו זכות המדינה, ואף חובתה, לברור ולבדוק את היוצאים והנכנסים בשעריה, ולערוך רישום מסודר ומדויק של קהל היוצאים מהארץ והשבים אליה.

9. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על קיומה של דרגת חומרה גבוהה. מעשיו של הנאשם לוו בתכנון מוקדם וחבירה לאחרים. חלקו של הנאשם בביצוע המעשים היה חלק מרכזי ומשמעותי ביותר ותרומו הייתה מכרעת להצלחת התכנית העבריינית. הנאשם ניצל את מעמדו כעובד בנתב"ג, את הגישה למעברים שאזרחים מן השורה מנועים מלהגיע אליהם. חלקו המרכזי של הנאשם בהוצאת התכנית מן הכוח אל הפועל בא לידי ביטוי, בין היתר, גם בעובדה שהוא נסע בעצמו לגיאורגיה וחזר עם הנתינים הזרים. העובדה שהנאשם חזר על מעשיו 3 פעמים בתוך פרק זמן של חודשיים, מצביעה על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית, כי אם בתכנית סדורה שהתבצעה על ידי הנאשם הלכה למעשה, זאת מבלי שעצר וחשב על משמעות מעשיו. מתסקיר שירות המבחן עלה, כאמור, שהנאשם ראה במעשיו משום מתן סיוע לאזרחים הגאורגים. מנגד, עולה בבירור מדבריו שהמניע לביצוע המעשים הינו כספי.

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה הסתכם בכניסתם לארץ של 3 תושבים זרים. ואולם, הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו גדול לאין ערוך, בשים לב לאפשרות הניצול של הפרצה אותה פתח הנאשם לאותם תושבים זרים לעשות בארץ ככל העולה על רוחם, וכן לגורמים עוינים, בין אם פליליים ובין אם ביטחוניים, שיכלו לנצל את הפרצה לצרכיהם.

10. לצורך בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן נתתי דעתי לנסיבות הבאות: מעשיו של הנאשם הובילו לכניסתם בפועל של 3 אזרחים זרים לתחומי מדינת ישראל, מבלי שעברו כל רישום ובקרה. למעשה, עד עצם היום הזה זהותם של אותם אנשים אינה ידועה, לא ידוע רקעם ולא ברור מה הייתה מטרת כניסתם האמתית. הנאשם אף הפר את האמון שניתן בו כעובד במקום רגיש כמו רשות שדות התעופה, על כל המשתמע מכך, הן בהיבט הביטחוני והן בהיבט התפעולי ובצורך בהגברת הפיקוח על עובדי הרשות. מכאן שהפגיעה בערך המוגן הינה גבוהה.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי נאשמים שהועמדו לדין בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל מתחלקים למספר קבוצות, כאשר העונש המוטל עליהם משקף את דרגת החומרה הגלומה במעשיהם.

אחת הקבוצות הם התושבים הזרים עצמם שנכנסים ושוהים בישראל שלא כדין. מדובר במי שמלכתחילה אינם תושבי ישראל ומשכך יכולים להיכנס לישראל רק לאחר שקיבלו היתר לכך. הענישה המקובלת לקבוצה זו של אנשים, שהם על פי רוב תושבי האזור, נדונה בהרחבה ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (13.12.2014), בו קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם בעבירת שב"ח שנכנס לישראל לצורכי פרנסה, שעה שמדובר בעבירה שנעברה בפעם הראשונה ובהיעדר עבירות נלוות לה, ינוע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך 5 חודשים, אשר יכלול את תקופת התנאי. מתחם העונש ההולם לקנס ינוע בטווח שבין 0-2000 ₪.

12. קבוצה שנייה של נאשמים היא קבוצת מזיפי המסמכים. לנאשמים אלו ישנה, על פי רוב, מניעה לצאת מהארץ, למשל לאחר שהוצא נגדם צו עיכוב יציאה מהארץ, או להיכנס לארץ, למשל כאשר ידוע להם שיעצרו מיד עם כניסתם לארץ. הענישה המקובלת על נאשמים מסוג זה הינה מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות [ראו למשל ת"פ (רמלה) 59194-01-14 מדינת ישראל נ' אטקין (5.2.2015)], כאשר סוג זה של ענישה החליף גישה מקלה יותר שהייתה מקובלת בעבר, אז הושתו על נאשמים עונשים קלים יותר בדמות צו של"צ [ראו למשל ת"פ (ראשל"צ) 28229-04-10 מדינת ישראל נ' כהן (16.2.2012)]. במקרים חריגים ובהתקיים נסיבות אישיות מיוחדות, ניתן היה למצוא ענישה מקלה אף יותר בדמות מאסר מותנה וקנס גבוה [ראו למשל: ת"פ 25172-12-14 מדינת ישראל נ' אולמן (18.12.14)].

ואולם, מקרים שהגיעו לפתחו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, הביאו ל"ייצוב" ברמת הענישה למעשים מסוג זה והעמדתם על עבודות שירות כעונש עיקרי [ראו למשל: עפ"ג (מרכז-לוד) 4149-04-16 מדינת ישראל נ' ירון כחלון (28.6.2016) (להלן: עניין כחלון); עפ"ג (מרכז-לוד) 14621-11-17 בצלאל נ' מדינת ישראל (16.1.2018)]. יש לציין שבהתאם לרמת ענישה זו, הסתיים לא אחת עניינם של נאשמים שנמצאו כלא מתאימים לריצוי עונש של עבודות שירות, בעונש מאסר בפועל [ראו למשל שני מקרים שהגיעו לאחרונה לפתחי בת"פ (ראשל"צ) 56014-03-18 מדינת ישראל נ' בראזני (18.2.2019); ובת"פ 19655-11-17 מדינת ישראל נ' זוארץ (8.9.2019) - גזר הדין אינו חלוט].

13. סוג נוסף של עוברי חוק בתחום זה הינם אזרחי המדינה, שחרף העדר מניעה חוקית להיכנס לארץ או לצאת ממנה, בוחרים שלא לעבור דרך שערי הכניסה הרשמיים, ועוברים בשערים אלו בדרכים שונות מבלי שיציאתם או כניסתם תועדה. על נאשמים אלו נגזר על פי רוב, וכאשר אין בנמצא נסיבות חריגות, עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי [ראו לדוגמא: 30647-11-16 מדינת ישראל נ' אור כהן (21.11.2018); ת"פ 58256-06-18 מדינת ישראל נ' חאלד עספור ואח' (28.1.2019)].

14. על הקבוצה הרביעית, אליה משתייך הנאשם, נמנים אותם אזרחים המסייעים לאנשים אחרים, נעדרי היתר כניסה, להיכנס לארץ. אחת הדוגמאות הבולטות לסוג זה של התנהלות היא הברחת העובדים הזרים לארץ. ביטוייה של עבירה זו יכול להיות בשימוש בדרכון החוקי של האזרח הישראלי לצורך הוצאת אישור המעבר, מתן אישור המעבר לאדם הלא מורשה, ובהמשך דיווח על אבדן אישור הכניסה של האזרח הישראלי לצורך המעבר שלו. דרך נוספת היא הוצאת אישור מעבר אחד על ידי האזרח הישראלי, ומעבר כפול של האזרח הישראלי יחד עם האדם הלא מורשה, תוך ששניהם משתמשים באותו אישור. מנעד העונש ההולם לגבי קבוצה זו של אנשים ינוע בין מספר חודשי מאסר שבנסיבות מקלות ירוצה בעבודות שירות, ועד מספר חודשי מאסר בפועל, זאת בהעדר נסיבות מחמירות. כאשר מתקיימות נסיבות מחמירות, יכול עונש המאסר לחצות את רף 12 החודשים. דוגמא לכך ניתן למצוא בת"פ (ראשל"צ) 57728-04-18 מדינת ישראל נ' יגאל גולצין (7.3.2019) (להלן: עניין גולצין), אליה הפנתה אף ב"כ המאשימה בטעוניה, בו נדון עניינו

של נאשם אשר בהיותו עובד בנמל התעופה, הכניס נתינים זרים לישראל, תוך ניצול תפקידו ומעמדו. באותו מקרה היה מדובר בארבעה אירועים שונים, והצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 13 חודשים, קנס בסך 40,000 ₪, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות, בין היתר בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם. מאחר שמדובר היה בעונש שניתן בהתאם להסכמת הצדדים, לא נקבע באותו גזר דין מתחם עונשי.

15. אשר על כן, בנסיבות המעשים המפורטים בכתב האישום, שבוצעו תוך ניצול מעמדו של הנאשם בנתב"ג וכרטיס מעבר שניתן לו, מעשים אשר התפרסו על פני תקופה של כחודשיים, במסגרתם הכניס לארץ 3 אזרחים זרים, אני קובע מתחם עונשי כולל הנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומיקום עניינו של הנאשם בגדרי המתחם

16. הנאשם יליד 1991 ואין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם הודה כאמור בביצוע המעשים, במסגרת הסדר טיעון, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מבין את הפסול בהתנהגותו, ורואה בעבירות הנדונות כסיוע לגיטימי לאזרחים מובטלים בגאורגיה. עם זאת, עולה מהתסקיר שהרקע לביצוע המעשים אינו אידיאולוגי, כי אם מניע כספי ברור, שכן נמצא שמעשי הנאשם נועדו לכסות או לצמצם את חובות ההימורים שלו. הנאשם שלל, כאמור כל נזקקות טיפולית, זאת על אף העובדה שנמצא שהוא בעל נטייה להשתמש בדפוסים מרמתיים והתנהגות פורצת גבולות.

17. בשים לב לחומרת מעשי הנאשם מצד אחד, ולהודאתו במיוחס לו והעדר עבר פלילי מצד שני, ובהעדר נימוקים לחריגה מהמתחם לחומרא או לקולא, מצאתי שיש למקם את עניינו של הנאשם במרכז המתחם העונשי שנקבע, כאשר השתת עונש של מאסר בפועל תביא לידי ביטוי, בין היתר, את הסלידה ממעשיו, שיכלו לסכן את הציבור כולו. במובן זה, אימוץ המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, לא כל שכן הסתפקות בהטלת עונש של מאסר מותנה, כבקשת ב"כ הנאשם, אינה עולה בקנה אחד עם עקרון הגמול.

עיקרון נוסף עליו יש לתת את הדעת הינו הצורך להרתיע עבריינים בכוח מניצול מעמדם כעובדים במעברי הגבול של ישראל, ומניצול הזדמנויות הנקרות בדרכם, במסגרת עבודתם באותם מעברי גבול, לעשות לביתם תוך העמדת הציבור בסכנה.

הנאשם ביצע את המיוחס לו ממניע כספי, ויש לתת לכך ביטוי בהטלת עונש כספי. מנגד, יש לתת את הדעת לקשיי הכלכליים של הנאשם, אף שאלה לא גובו במסמכים. כפי שנפסק לא אחת, יש להתאים את הקנס הכספי ליכולותיו הכלכליות של הנאשם העומד לדין, ועל כן אסתפק בהטלת קנס שאינו גבוה באופן יחסי לקנס שראוי היה להטיל על הנאשם.

18. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים. בניכוי הימים בהם ישב במעצר בין התאריכים 14.8.2018 ועד ליום 16.8.2018.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 27.10.2019 עד השעה 09:00 בכלא ניצן או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 10,000 ₪, או 2 חודשי מאסר תמורתו. סך של 3,000 ₪ ישולמו מסכום הפיקדון שהופקד במסגרת תיק מ"ת 37481-08-18, כפוף לכל מניעה חוקית. היתרה בסך 7,000 ₪ תשולם בפריסה ל- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 700 ₪ כל תשלום, כאשר התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.12.2019, והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד. ככל שקיימת מניעה חוקית, ישולם מלוא הסכום ב-10 תשלומים, כמפורט לעיל.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪ להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או אחת העבירות בהן הורשע. ההתחייבות תחתם בתוך 10 ימים מהיום. לא תחתם ההתחייבות יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

19. ניתן בזאת צו כללי למוצגים, ככל שישנם.

20. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

21. הפקדות וערבבויות שנחתמו והופקדו ישמשו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר.

22. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. רשמתי לפני שדרכונו של הנאשם הופקד במסגרת תיק זה.

ניתן היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.